

Átszabott ajtók

Kétségtelen, hogy az ajtók felújításának legkényelmesebb, ám riasztóan költséges módja az ajtócsere. Ha viszont az ajtólap csak jellegtelen, akkor némi plusz munkával olcsóbban is átformálhatjuk a felületüket. Ehhez nem kell más, mint idomosra mart lécek, és esetleg - igényeinktől függően - nemes furnérral borított farostlemez tábla. Ez azonban csak abban az esetben lehetséges, ha a fehérre mázolt ajtólapot natúrszínűre szeretnénk változtatni.

Az átalakítást a mázolt ajtólap felületének az átsiszolásával kezdjük el. E célra kiválóan alkalmas az excenter csiszoló, de vibrációs csiszolóval, vagy kézzel is elvégezhetjük a munkát. Ha viszont natúr fafelületű ajtólapra vágyunk, akkor a többnyire farostlemezrel borított ajtóról hőlégfűvőt használva távolítsuk el a festéket, és utána csiszoljuk fel az ajtólap összes felületét, beleértve az ajtóéleket is. Ha az ajtólapra natúr falemez-borítású új fedőréteget kívánunk ragasztani, akkor a mázolt felületet csak durván fel kell borzolnunk. Az oldószeres ragasztóval mindkét felületet kenjük be vékonyan, majd a szikkadási idő elteltével a fedőlemezt - a hosszabb oldalának élével - illesszük az ajtólapra, és fektessük az ajtólapra. A ragasztást középről kezdve erősen nyomkodjuk le, a széleken pedig kalapáccsal alátétfára mért erőteljes ütésekkel préseljük le. Az új fedőlap éleit munkáljuk pontosan az ajtólapal azonos méretűre, majd a felületét csiszoljuk

teljesen simára. Az ajtólap éleire is ragasszunk azonos, vagy hasonló faanyagból készült színfurnér élborítást, és lecsiszolásuk után kenjük be esetleg páccal, majd keményolaj alapozóval.

Második fázisban az ajtólap fazonírozását végezzük el. Ehhez a barkácsáruházakban kapható idomos ajtószegélyléc készletek valamelyikét, vagy fazonosra mart léceket használhatunk. A díszléc készletek előnye, hogy ezek felhasználásra készek, sarkaik gyárilag gérbévágottak, csak az ajtólapra kell ragasztanunk őket. A ragasztásukhoz folyékony szept, azaz Patex ragasztót használjuk. E léckészletek különféle méretű

ajtókra valók, és a kialakítható keretek formája is eltérő.

A fazonosra mart, 1,5-2 m hosszú lécek olcsóbbak, ám ezekből magunknak kell a kívánt kazetta kereteket összeállítani, és ívelt formák kialakítására csak csekély mértékben adnak módot. Felületüket még darabolásuk előtt csiszoljuk teljesen simára. Az ajtólapra kerülő keretek darabjait előbb gérvágó fűrészszel, vagy gérvágó-ládába fogva finomfogú fűrészszel vágjuk le, majd a darabokból ragasszuk össze a megfelelő méretű kereteket. Ezeket a hátoldalukon, a sarkuknál ferdén beütött tűzőgép kapcsokkal is fogassuk össze. A kész és már megszilárdult keretek aljára ezt követően kenjük ragasztót, majd pontosan az ajtólapra helyezve illesszük a fedőlapra. A kereteket egy nagyobb falappal lefedve célszerű csavaros szorítóval lepréselni. Az esetlegesen kitüremkedő ragasztót azonnal távolítsuk el a felületről.

Ha ragaszkodunk a szokásos, fehérre mázolt felületű ajtóhoz, akkor a keretek felragasztása után az egész ajtót előbb alapozzuk le, de vigyázzunk, hogy a kiálló keretek sarkainál ne keletkezzenek festékmegfolyások. Ha e helyekre túl sok festék került volna, a felesleget vagy dolgozzuk el, vagy kinyomkodott ecsettel szedjük fel. Ezután már csak két vékony rétegben felkent, jól eloszlatott fedőréteget kell az ajtóra terítenünk.

A natúr felületű ajtólapot csak lakkoznunk kell, mégpedig az ajtólap egész felületén. E célra selymes fényű, színtelen lakkot használjunk. Az első réteget a szokásosnál erősebben célszerű hígítani, száradás után egy közbenső csiszolással érdemes biztosítani a teljesen sima felületet és a lakk megfelelő tapadását. A teljes száradás után az ajtót már csak a helyére kell akasztani, és élvezhetjük újjávarázsolt ajtónk látványát. E módszerek valamelyikét főként a lakótelepi lakásokban lakó tulajdonosok figyelmébe ajánljuk, mivel e lakásokba csak sima, farostlemezes ajtók kerültek beépítésre, és jellegtelenségüktől valószínűleg már többen szeretnék megszabadulni.

(Ezermester2000.hu)